

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

18. apríla 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Úradníci Európskej únie – Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie – Povinné poistenie v systéme sociálneho zabezpečenia inštitúcií Únie – Úradník Únie vykonávajúci doplnkovú pracovnú činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba – Povinnosť podliehať príspevkom na sociálne zabezpečenie stanovená právnou úpravou členského štátu, v ktorom sa táto činnosť vykonáva“

Vo veci C-195/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal du travail francophone de Brusel (Belgicko) (Frankofónny pracovný súd Brusel, Belgicko) z 13. marca 2023 a doručený Súdnemu dvoru 27. marca 2023, ktorý súvisí s konaním:

GI

proti

Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory F. Biltgen (spravodajca), sudcovia J. Passer a M. L. Arastey Sahún,

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- GI, v zastúpení: J.-F. Neven, avocat,
- belgická vláda, v zastúpení: S. Baeyens, C. Pochet a A. Van Baelen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Rodrigues a A. Tymen, avocats,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

– Európska komisia, v zastúpení: T. S. Bohr a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie (ďalej len „protokol“), ako aj článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi GI, úradníkom Európskej komisie, a Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL (ďalej len „Partena“), neziskovým združením, vo veci povinného podliehania GI belgickému systému sociálneho zabezpečenia samostatne zárobkovo činných osôb na základe doplnkovej pracovnej činnosti.

Právny rámec

Právo Únie

Protokol

- 3 Článok 12 protokolu znie:

„Úradníci a ostatní zamestnanci [Európskej ú]nie podliehajú v prospech Únie dani z plátov, miezd a požitkov vyplácaných im Úniou v súlade s podmienkami a postupmi ustanovenými Európskym parlamentom a Radou [Európskej únie] v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení po porade s dotknutými inštitúciami.

Sú vyňatí z vnútroštátnych daní z plátov, miezd a požitkov vyplácaných Úniou.“

- 4 Článok 14 protokolu stanovuje:

„[Parlament] a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s dotknutými inštitúciami prostredníctvom nariadení stanovujú systém dávok sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a ostatných zamestnancov Únie.“

Služobný poriadok

- 5 Článok 12b ods. 1 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „služobný poriadok“) stanovuje:

„S výhradou článku 15 úradník, ktorý chce vykonávať externú činnosť, platenú alebo neplatenú, alebo vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť mimo Únie, musí najprv získať povolenie ustanovujúceho orgánu. Povolenie sa môže odmietnuť, len ak táto činnosť alebo úloha svojím charakterom bráni v plnení služobných povinností úradníka alebo je nezlučiteľná so záujmami inštitúcie.“

6 Článok 72 služobného poriadku stanovuje:

„1. Úradník... [je zdravotne poistený] do výšky 80 % výdavkov, ktoré [mu] vzniknú v súlade s predpismi vypracovanými na základe dohody medzi menovacími orgánmi každej inštitúcie Únie, po porade s Výborom pre služobný poriadok...

...

Jedna tretina príspevku, požadovaná na úhradu tohto poistenia, sa bude účtovať úradníkovi, pričom táto čiastka nepresiahne 2 % z jeho základného platu.

...“

7 Článok 73 ods. 1 služobného poriadku znie:

„Úradník je poistený odo dňa nástupu do služby pre prípad choroby z povolania a úrazu, podliehajúci pravidlám vypracovaným na základe spoločnej dohody... inštitúcií Únie, po porade s Výborom pre služobný poriadok. Na náklady poistenia proti rizikám, ktoré nie sú spojené s jeho povolaním, prispieva čiastkou nepresahujúcou 0,1 % z jeho základného platu.

...“

Spoločné predpisy

8 Na účely vymedzenia podmienok uplatňovania článku 72 služobného poriadku inštitúcie prijali Únie spoločné pravidlá pre zdravotné poistenie úradníkov Európskej únie (ďalej len „spoločné pravidlá“).

9 Článok 1 týchto pravidiel stanovuje, že podľa článku 72 služobného poriadku sa zriaďuje spoločný systém zdravotného poistenia inštitúcií Únie (SSZP).

10 Článok 2 uvedených pravidiel stanovuje:

„1. V tomto systéme sú poistení:

- úradníci,
- dočasní zamestnanci,

...“

11 Článok 4 spoločných pravidiel znie:

„Ak je úradník, dočasný zamestnanec alebo zmluvný zamestnanec pridelený do štátu, kde podľa jeho právnych predpisov podlieha povinnému zdravotnému poisteniu, príslušné odvody sa uhrádzajú v plnej výške z rozpočtu inštitúcie, do ktorej dotknutá osoba patrí. V takom prípade sa uplatňuje článok 22.“

12 Podľa článku 22 spoločných pravidiel:

1. Ak má poistenec alebo osoba, na ktorú sa vzťahuje jeho poistenie, nárok na náhradu nákladov z dôvodu iného zdravotného poistenia stanoveného zákonom alebo iným právnym predpisom, poistenec je povinný:

- a) urobiť o tom vyhlásenie úradu pre plnenie nárokov;
- b) prednostne požiadať alebo dať požiadať o náhradu z iného systému. Ak však existuje povinnosť platiť odvody do dvoch systémov, poistenci tohto systému si môžu zvoliť systém, na ktorý sa obrátia na účely náhrady plnení, ktoré im boli poskytnuté, pričom spoločný systém pôsobí ako doplnkový systém v prípade, že nevystupuje ako primárny systém;
- c) priložiť ku každej žiadosti o náhradu podanej v rámci tohto systému originálny a podrobný výpis spolu s podpornými dokladmi o náhrade, ktorú poistenec alebo osoba, na ktorú sa vzťahuje jeho poistenie, získali v rámci iného systému.

2. Spoločný systém pôsobí ako doplnkový systém pri náhrade za plnenia, pokiaľ bola predtým v rámci iného systému vyplatená náhrada za plnenia, na ktoré sa tento iný systém vzťahuje.

Ak sa na určité plnenie nevzťahuje primárny systém, ale vzťahuje sa naň spoločný systém, tento spoločný systém pôsobí ako primárny.

...“

Nariadenie č. 883/2004

13 Článok 2 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) znie:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov členského štátu, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte a podliehajú alebo podliehali právnym predpisom jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

14 Článok 11 ods. 1 tohto nariadenia uvádza:

„Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s touto hlavou.“

Belgické právo

15 Článok 2 arrêté royal n° 38, organisant le statut social des travailleurs indépendants (kráľovské nariadenie č. 38 o organizácii sociálneho zabezpečenia samostatne zárobkovo činných osôb) z 27. júla 1967 (*Moniteur belge* z 29. júla 1967, s. 8071) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na tieto osoby, ktoré z tohto dôvodu musia plniť povinnosti, ktoré stanovuje: samostatne zárobkovo činné osoby a opatrovatelia.“

16 Článok 3 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Za samostatne zárobkovo činnú osobu podľa tohto nariadenia sa považuje každá fyzická osoba, ktorá v Belgicku vykonáva zárobkovú činnosť, pri ktorej nie je viazaná pracovnou zmluvou ani služobným poriadkom.

Pokiaľ sa nepreukáže opak, každý, kto vykonáva v Belgicku zárobkovú činnosť spôsobilú vytvárať príjmy, sa považuje za povinnú osobu spĺňajúcu podmienky uvedené v predchádzajúcom odseku...“

17 Článok 10 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„... každá osoba, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, je pred začatím svojej samostatnej zárobkovej činnosti povinná poistiť sa v niektorej zo sociálnych poisťovní pre samostatne zárobkovo činné osoby...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

18 Žalobca vo veci samej, ktorý je úradníkom Únie od 1. septembra 2007, nastúpil do služieb Komisie od augusta 2010.

19 Od októbra 2015 vykonáva platenú doplnkovú vyučovaciu činnosť v rozsahu maximálne 20 vyučovacích hodín ročne, na ktorú v súlade so služobným poriadkom získal požadované povolenie Komisie.

20 Listom zo 4. júla 2018 Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Národný inštitút sociálneho poistenia pre samostatne zárobkovo činné osoby, Belgicko), ktorého úlohou je preverovať, či sú samostatne zárobkovo činné osoby poistené v sociálnej poisťovni, informoval žalobcu vo veci samej, že sa musí poistiť v sociálnej poisťovni, keďže od 1. októbra 2015 vykonával samostatnú zárobkovú činnosť ako profesor.

21 V dôsledku toho sa žalobca vo veci samej poistil v poisťovni Partena a zaplatil požadované príspevky na sociálne zabezpečenie vo výške 3 242,09 eura.

22 Žalobca vo veci samej však vzhľadom na to, že usúdil, že jeho povinnosť podliehať belgickému systému sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby je v rozpore so zásadou jediného systému sociálneho zabezpečenia uplatniteľného na úradníkov inštitúcií Únie, podal proti Partena žalobu na Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgique) (Frankofónny pracovný súd Brusel, Belgicko) – vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania – s cieľom ukončiť jeho povinné poistenie a dosiahnuť vrátenie zaplatených príspevkov na sociálne zabezpečenie.

23 Za týchto okolností Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Frankofónny pracovný súd Brusel) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bránia [protokol], a to najmä jeho článok 14, zásada jediného systému sociálneho zabezpečenia uplatniteľného na zamestnancov alebo na samostatne zárobkovo činné osoby, či už sú v aktívnom, alebo dôchodkovom veku, a zásada lojálnej spolupráce vyplývajúca z článku 4 ods. 3 [ZEÚ] tomu, aby členský štát stanovil úradníkovi, ktorý okrem výkonu služobnej činnosti v rámci európskej inštitúcie vykonáva s jej povolením aj doplnkovú vyučovaciu činnosť, povinnosť

podliehať vnútroštátnemu systému sociálneho zabezpečenia a platiť príspevky na sociálne zabezpečenie, hoci tento úradník podľa [služobného poriadku] už podlieha [systému sociálneho zabezpečenia inštitúcií] Európskej únie?“

O prejudiciálnej otázke

- 24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 14 protokolu, zásada jediného uplatniteľného systému sociálneho zabezpečenia, ako je uvedená v nariadení č. 883/2004, a zásada lojálnej spolupráce, ako je zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že úradník Únie vykonávajúci doplnkovú vyučovaciu pracovnú činnosť na území tohto členského štátu povinne podlieha systému sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu.
- 25 Treba pripomenúť, že pokiaľ ide o zásadu uplatnenia jediného systému sociálneho zabezpečenia, ako je uvedená v článku 11 nariadenia č. 883/2004, toto nariadenie zaviedlo systém koordinácie týkajúci sa okrem iného určenia právnej úpravy alebo právnych úprav uplatňujúcich sa na zamestnancov a samostatne zárobkovo činné osoby, ktorí za rôznych okolností využívajú svoje právo na voľný pohyb. Dôsledkom úplnosti tohto systému kolíznych noriem je, že zákonodarcovi každého členského štátu sa odníma právomoc určiť podľa svojej vlastnej úvahy rozsah a podmienky uplatňovania svojej vnútroštátnej právnej úpravy, pokiaľ ide o osoby, ktoré im podliehajú, a pokiaľ ide o územie, v rámci ktorého majú vnútroštátne ustanovenia účinky. Článok 11 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 tak výslovne stanovuje, že osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, body 29 a 30).
- 26 Táto zásada uplatnenia jediného systému sociálneho zabezpečenia má predísť ťažkostiam, ktoré by mohli vyplývať zo súčasného uplatnenia viacerých vnútroštátnych právnych úprav, a odstrániť nerovnosti v zaobchádzaní, ktorá by pre osoby pohybujúce sa v rámci Únie boli dôsledkom čiastočnej alebo úplnej kumulácie uplatniteľných právnych úprav (rozsudok z 26. februára 2015, *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 37).
- 27 Uvedená zásada sa však neuplatňuje na úradníkov Únie, ktorí nepodliehajú vnútroštátnej právnej úprave v oblasti sociálneho zabezpečenia, ako je uvedené v článku 2 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, vymedzujúcim osobnú pôsobnosť uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, bod 31, ako aj citovanú judikatúru).
- 28 Únia má totiž ako jediná právomoc, s vylúčením členských štátov, stanoviť pravidlá uplatňujúce sa na úradníkov Únie, pokiaľ ide o ich povinnosti v oblasti sociálneho zabezpečenia. Systém sociálneho zabezpečenia inštitúcií Únie stanovili v súlade s článkom 14 protokolu Parlament a Rada prostredníctvom nariadenia, ktorým sa ustanovuje služobný poriadok (rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, body 32 a 33, ako aj citovaná judikatúra).
- 29 Na jednej strane pritom treba článok 14 protokolu považovať za ustanovenie, z ktorého vyplýva vyňatie povinného podliehania úradníkov Únie vnútroštátnemu systému sociálneho zabezpečenia, ako aj povinnosti týchto úradníkov prispievať na financovanie takéhoto systému, z právomoci členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, bod 34, ako aj citovanú judikatúru).

- 30 Súdny dvor navyše rozhodol, že článok 14 protokolu a ustanovenia služobného poriadku v oblasti sociálneho zabezpečenia plnia voči úradníkom Únie funkciu, ktorá je obdobná funkcii článku 11 nariadenia č. 883/2004 a ktorá spočíva v zákaze toho, aby úradníci Únie mali povinnosť prispievať do rôznych systémov v tejto oblasti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. mája 2017, de Lobkowicz, C-690/15, EU:C:2017:355, bod 45).
- 31 Z toho vyplýva, že len normotvorca Únie má právomoc určiť podľa vlastnej úvahy rozsah a podmienky uplatňovania ustanovení v oblasti sociálneho zabezpečenia, pokiaľ ide o účinky, ktoré vyvolávajú, a pokiaľ ide o osoby, na ktoré sa vzťahujú.
- 32 Na druhej strane služobný poriadok, ktorý má všetky charakteristické znaky uvedené v článku 288 ZFEÚ, je záväzný vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľný vo všetkých členských štátoch, v dôsledku čoho sú jeho ustanovenia záväzné aj pre členské štáty (rozsudok zo 16. novembra 2023, Acerta a i., C-415/22, EU:C:2023:881, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).
- 33 V tomto kontexte z článku 72 ods. 1 a článku 73 služobného poriadku vyplýva, že každý úradník a dočasný zamestnanec v službe inštitúcie Únie je zdravotne poistený, a to odo dňa svojho nástupu do služby.
- 34 V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca vo veci samej je úradníkom Únie od 1. septembra 2007 a že je v službe Komisie od augusta 2010. Na základe jeho pracovnoprávneho vzťahu s touto inštitúciou sa teda naňho vzťahuje systém sociálneho zabezpečenia inštitúcií Únie podľa článku 72 ods. 1 služobného poriadku, aj keď v členskom štáte vykonáva doplnkovú pracovnú činnosť povolenú Komisiou podľa článku 12b ods. 1 služobného poriadku.
- 35 Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje, že úradník Únie vykonávajúci doplnkovú pracovnú činnosť v tomto členskom štáte podlieha systému sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu, teda porušuje výlučnú právomoc Únie určiť pravidlá uplatniteľné na úradníkov Únie, pokiaľ ide o ich povinnosti v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorú jej priznávajú tak článok 14 protokolu, ako aj relevantné ustanovenia služobného poriadku.
- 36 Členské štáty si totiž síce ponechávajú právomoc upraviť si svoje systémy sociálneho zabezpečenia, musia však pri výkone tejto právomoci dodržiavať právo Únie vrátane ustanovení protokolu a služobného poriadku týkajúcich sa pravidiel v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorými sa riadi právne postavenie úradníkov Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, Acerta a i., C-415/22, EU:C:2023:881, bod 43, ako aj citovanú judikatúru).
- 37 Okrem toho vnútroštátna právna úprava, aká je uvedená v bode 35 tohto rozsudku, je v rozpore so zásadou lojálnej spolupráce stanovenou v článku 4 ods. 3 ZEÚ, na základe ktorej sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo Zmlúv.
- 38 Takáto právna úprava by totiž mohla narušiť rovnosť zaobchádzania medzi úradníkmi Únie a v dôsledku toho odradiť od výkonu pracovnej činnosti v inštitúcii Únie, keďže niektorí úradníci by museli prispievať nielen do systému sociálneho zabezpečenia inštitúcií Únie, ale aj do vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. mája 2017, de Lobkowicz, C-690/15, EU:C:2017:355, bod 47).
- 39 Napokon treba konštatovať, že uvedený výklad nie je spochybnený žiadnym z tvrdení, ktoré Belgické kráľovstvo a Česká republika uviedli vo svojich písomných pripomienkach.

- 40 Pokiaľ ide na jednej strane o tvrdenie, že odmeny, ktoré Únia nevypláca, sa jej netýkajú, a preto ich musí zdaníť členský štát príslušný v daňových veciach a v dôsledku toho musia podliehať príspevkom na sociálne zabezpečenie tohto členského štátu, treba pripomenúť, že existuje jasný rozdiel medzi povinnosťami úradníkov Únie v oblasti sociálneho zabezpečenia a daňovými povinnosťami týchto úradníkov, na ktorých sa podľa článku 12 protokolu vzťahuje oslobodenie od vnútroštátnych daní len vo vzťahu k ich platom, mzdám a požitkom vyplácaným Úniou. Hoci teda tieto platy, mzdy a požitky podliehajú, pokiaľ ide o ich prípadnú zdaniteľnosť, výlučne právu Únie, ostatné príjmy uvedených úradníkov naďalej podliehajú zdaneniu členskými štátmi. Naopak, pokiaľ ide o povinnosti v oblasti sociálneho zabezpečenia, úradník Únie podlieha výlučne systému sociálneho zabezpečenia inštitúcií Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, bod 48).
- 41 Výlučná právomoc priznaná normotvorcovi Únie na stanovenie systému príspevkov na sociálne zabezpečenie úradníkov Únie sa totiž uplatňuje na príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré členský štát vyberá z akéhokoľvek druhu príjmu, a teda aj z príjmu za doplnkovú činnosť povolenú zamestnávateľom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. mája 2017, *Lobkowicz*, C-690/15, EU:C:2017:355, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 42 Pokiaľ ide na druhej strane o tvrdenie, že systémy sociálneho zabezpečenia všetkých členských štátov sú založené na solidarite, keďže príspevky nikdy nie sú ani proporcionálne k dávkam, ani podmienené samotným využívaním dávok, treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že existencia alebo neexistencia protihodnoty vo forme dávok je irelevantná v rámci otázky, či sporný odvod patrí do systému sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2023, *Acerta a i.*, C-415/22, EU:C:2023:881, bod 47, ako aj citovanú judikatúru).
- 43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 14 protokolu, zásada jediného uplatniteľného systému sociálneho zabezpečenia, ako je uvedená v nariadení č. 883/2004, a zásada lojálnej spolupráce, ako je zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že úradník Únie vykonávajúci doplnkovú vyučovaciu pracovnú činnosť na území tohto členského štátu povinne podlieha systému sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 14 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie, zásada jediného uplatniteľného systému sociálneho zabezpečenia, ako je uvedená v nariadení (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, a zásada lojálnej spolupráce, ako je zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ,

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

bránia právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že úradník Európskej únie vykonávajúci doplnkovú vyučovaciu pracovnú činnosť na území tohto členského štátu povinne podlieha systému sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu.

Podpisy